

DE SPIJKER OP Z'N KOP

Lief

Zal ik u eens onthullen wie ik heel erg lief vind? Wethouder Karin Dekker. Ze is eigenlijk de liefste vrouw op aarde. Als ik haar hoor of zie gaat mijn hart sneller kloppen en raak ik behoorlijk opgewonden. Ik zal het maar eerlijk bekennen: ik ben zelfs een beetje verliefd op Karin. Alleen al van haar stem raak ik behoorlijk in de war.

Ze heeft altijd het beste met ons voor. Daarom vind ik andere mensen vaak zo ondankbaar. Steeds maar zeuren over de hoogte van de gemeentelijke lasten. Dat ze in het welvarende Haren twee keer zo weinig ozb-belasting betalen dan hier is jaloers geneuzel van verbitterde Stadgers.

Die snappen niet, dat Karin van dat geld hele mooie dingen voor de stad wil realiseren. Over enkele jaren is deze stad verrijkt met een mooi Forum, een bitter noodzakelijke regiotram en een zuidelijke ringweg. Misschien zit er ook nog wel een spoorlijn naar Heerenveen in. Die zal ons dichterbij de randstad brengen en zal ons economisch geen windeieren leggen. En dat allemaal dankzij Karin.

Ze bezoekt ook regelmatig bijeenkomsten met haar burgers. Dan is ze vaak nog maar net op tijd. Karin heeft het namelijk heel erg druk met het besturen van de stad en dan telt elke minuut. Ze kreeg laatst het verwijt, dat ze niet luisterde naar de projectleider van de regiotram. Dan twittert, sms-t, wapt en flappt Karin dat het een aard heeft.

Mensen willen maar niet inzien, dat ze dat allemaal in het belang van de stad doet. Ze verlaat ook regelmatig tijdens vergaderingen de raadszaal om telefoongesprekken te voeren. Ze netwerkt zich dan helemaal suf. Daarom hou ik zo van haar.

Dat Karin heel erg lief is blijkt ook uit haar houding tegenover enkele ondernemers uit de Folkingestraat. Die menen, dat ze te veel ozb-belasting moeten betalen. Karin zal persoonlijk tot op de bodem uitzoeken hoe dat mogelijk is. Op dat moment ontloopt ze zich als een ware hoedster. Dan is Karin niets te veel en daarom is ze zo aandoenlijk.

Bewoners van de Zonnelaan in Paddepoel praten al tijden met Karin over de tramplannen. Ze zouden hun parkeerplaatsen behouden en in plaats daarvan een deel van hun tuinen inleveren. Ze dachten een compromis te hebben bereikt. Maar helaas moeten de parkeerplaatsen toch weg.

Dan is Karin niet te beroerd om van te voren even te bellen om te voorkomen dat deze mensen het bericht uit de krant moeten lezen. Op zulke momenten is ze op haar allerliefst en dan zou ik graag heel dicht bij haar willen zijn. Lekker aanschurken tegen haar welgevormde boezem.

Bij de Gasunie waren ze zo maar kwaad op mijn lieve schat. Daar wilden ze graag, dat hun medewerkers via de Concourslaan het bedrijf konden verlaten in plaats van bij de rotonde Laan Corpus den Hoorn. Dat vonden ze goedkoper en minder milieuvriendelijk dan al die auto's door het Stadspark.

Dan is Karin op haar best en wijkt niet voor die arrogante Gasunietypes. Daarom zou ik haar het liefst een klein kusje willen geven, zo lief vind ik haar. Karin waakt over ons als een moederkloek. Ik hoop nog lang onder haar beschermende vleugels burger te zijn van deze stad.

Wie aan Karin komt, komt aan mij!

Peter Beukema

De onderste steen boven heeft oog voor architectuur in de stad Groningen. Niet voor prestigieuze grootschalige projecten, want daar wordt al genoeg over geschreven. Wel voor de kleinschalige krenten in de pap, die bij het grote publiek minder bekend zijn. Maar daarom niet minder de moeite van het beschouwen waard.

Huisje én vlonder hebben samen iets weg van een ark.

Juweeltje

Volkstuinencomplex Tuinwijk aan de Helperzoom: de kleur groen overheerst, bladeren ruisen, vlinders fladderen over en weer. Architect Haiko Meijer opent de deur van zijn tuinhuis, pakt zijn pet van de haak en zet die op. 'Tegen de felle zon, daar kan ik niet zo goed tegen.' De architect gebaart naar de overstek die de voorgevel bekroond: 'Daarom heb ik het huisje ook een petje, een parasol, gegeven.'

door Jaap Ekhart

Architect Meijer en zijn gezin maakten vijf jaar gebruik van een oud, bouwvallig tuinhuisje op het volkstuinencomplex. Op een gegeven moment rees de vraag: verkopen, opknappen of nieuwbouw? Het werd nieuwbouw. 'We bewonen een huis in De Linie, een huis dat door iemand anders is ontworpen. Prima wonen daar, maar in de architectuur van de woning kan ik mij niet helemaal vinden. Met dit tuinhuisje kon ik mijn ei kwijt, het is mijn ontwerp, mijn droombeeld, ik heb de materialen gekozen.'

Het resultaat: een optrekje van blank, gemodificeerd populierenhout. Gemodificeerd wil zeggen dat het hout is verduurzaamd door het te verhitten, te stomen. Verhitten is beter voor het milieu dan impregneren. Geïmpregneerd hout bevat namelijk chemicaliën die in het milieu kunnen komen.

Op 3 september 2011 kreeg Tuinwijk de vierde stip Keurmerk

Natuurlijk Tuinieren, de hoogste waardering die een volkstuinvereniging kan krijgen op het gebied van ecologisch beheer. 'Het gebruik van gemodificeerd hout werd dan ook toegejuicht. Maar ik ben sowieso een voorstander van duurzaam bouwen. Vandaar het gebruik van populierenhout, een inheemse houtsoort. Waarom hout van verhalen, als het voor de deur staat?' Meijer houdt van hout. 'Je kunt er allerlei bewerkingstechnieken op los laten, je kunt het gemakkelijk modelleren, verzagen, lekker in spijkeren.'

De architect vindt dat nieuwbouw moet passen in de omringende, reeds gebouwde omgeving. De meeste tuinhuisjes op het volkstuinencomplex hebben of lessenaarsdaken of zadelkappen. Meijer koos voor een zadelkap, een kapvorm die bestaat uit twee diagonalen. De architect voerde de diagonalen door in de wanden van het huisje. Het optrekje werd daardoor een optelsom van schuine lijnen. Rechte lijnen, horizontalen en verticalen, bieden een statische aanblik. Schuine lijnen, diagonalen, suggereren beweging en oneindigheid. Tekenaars en schilders gebruiken schuine lijnen om diepte te suggereren.

Het huisje staat op een soort vlonder, eveneens een samenspel van diagonalen. Huisje én vlonder hebben samen iets weg van een ark. Een ark die lijkt te deinen, deel uitmaakt en opgaat in de omringende groene zee. Ook de vlonder is samengesteld uit gestoomd populierenhout. De fundering is van hardhout.

Het tuinhuisje heeft een grote, dubbele voordeur. De ene helft is transparant (bestaat onder meer uit glas), de andere helft is gesloten (bestaat uitsluitend uit hout). Is de deur dicht, dan is nagenoeg de hele voorgevel gesloten. 'Dat doen we als het slecht weer is, of als we behoefte hebben aan privacy.' Is de deur geopend, dan is de helft van de voorgevel open. 'Met mooi weer is het alsof we een uitnodigend gebaar willen maken.'

De architect somt verschillende benamingen op voor zijn ontwerp: 'Het is een tuinhuisje, een schuurtje, een pioniershuisje, een sculptuur, architectuur en een mini-villa. 't Is maar net wat je er in wilt zien.' Beeldend kunstenaar Kie Ellens, die is komen aanschuiven, springt Meijer bij. 'Ik ken iemand die een fantastisch vormgegeven aluminium huis heeft gebouwd. Maar hij kan er niet in wonen: 's zomers veel te warm, 's winters veel te koud. Dat huis is dus geen architectuur, maar het is wél een sculptuur, kunst. Haiko's tuinhuis is architectuur. Daarnaast is het een juweeltje.'

Tuinwijk, opgericht in 1913 door groot-industrieel Jan Evert Scholten, is één van de oudste volkstuinverenigingen van Nederland. De tuinen hebben een gemiddelde oppervlakte van 200 m². Op een kavel mag in totaal 36 m² bebouwd worden. Het tuinhuisje van Meijer staat op kavel 140.

De architect werkte samen met aannemer Freddie Brossois. 'Een all-round vakman en ideale sparring partner.' Op de Dag van de Architectuur prees de vakjury de detaillering en afwerking van het tuinhuisje.

Spijkerhard
Stadsvernieuwingskrant
voor Groningen

Uitgever
Stichting BewonersTaal
oplage: 2500 ex.

Hoofdredacteur
Hans Bergman

Redactie
Derk Jaap Bessem
Jouke de Jong
Bert Hidding

Medewerkers
Peter Beukema
Jaap Ekhart
Eduard van den Hoff
Anna van der Bijl
Menno Hans Alkema

Fotografie
Hans Bergman

Tekening
Folker Visser

Abonnementen
Ellen Vissia
tel 577 02 33
spijkerhard-groningen@hotmail.com

Advertenties
Hans Bergman
tel 5716189
hbergman@dds.nl

Vormgeving
House - of - Media

Druk
NDC | VBK

Redactie-adres
Menadostraat 1B
9715 KT Groningen
tel 5716189

spijkerhardgroningen@gmail.com

De uitgave van Spijkerhard wordt mede mogelijk gemaakt door de Gemeente Groningen en de Groningse corporaties.

Spijkerhard verschijnt vier maal per jaar in een oplage van 2500 exemplaren en wordt op aanvraag GRATIS toegezonden. Voor abonnementen buiten het verspreidingsgebied van Stadspost Groningen worden portokosten in rekening gebracht.

Naast de uitgave van Spijkerhard levert BewonersTaal bijdragen aan publicaties over volkshuisvesting en ruimtelijke ordening, of geeft die publicaties in eigen beheer uit. In deze uitgaven ligt de nadruk op een voor bewoners verstaanbaar taalgebruik.